

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับชุดโตะผ้าหีนอ่อน และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์ชุดโตะผ้าหีนอ่อนอำเภอเมืองลำพูนได้นำแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุน ผลตอบแทน และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการศึกษา

แนวคิดและทฤษฎี

ในการศึกษาครั้งนี้แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ชุดโตะผ้าหีนอ่อน อำเภอเมืองลำพูน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

ความหมายของต้นทุน

สุวรรณ เลหาวิสุทธ์ (2548) ต้นทุน หมายถึง มูลค่าของสินทรัพย์หรือรายจ่ายที่ก่อให้เกิดกำไร เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้า หรือบริการ ต้นทุนอาจให้ประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้

ศศิวิมล มีอำพล (2550) ต้นทุน หมายถึง เงินสดหรือสิ่งที่เทียบเท่าเงินสดที่ได้จ่ายไป เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ ซึ่งนำประโยชน์มาให้กิจการในปัจจุบันหรืออนาคต

ดวงมณี โกมารทัต (2551) ต้นทุน หมายถึง มูลค่าที่วัดได้เป็นจำนวนเงินของสินทรัพย์หรือความเสียหายที่กิจการได้ลงทุนไปเพื่อให้ได้สินค้าสินทรัพย์ หรือบริการต่าง ๆ ซึ่งกิจการคาดว่าจะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในภายหลัง

สรูป พรปริญญา ปัญญาโกษา (2554) ต้นทุน หมายถึง เงินสดหรือรายการที่เทียบเท่าเงินสดที่กิจการได้จ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้า หรือบริการ ซึ่งต้นทุดังกล่าวนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์ให้แก่กิจการในปัจจุบันหรืออนาคตได้

การจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์

ในธุรกิจที่ผลิตสินค้าจำเป็นต้องคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ (Product Cost) ไม่ว่าจะธุรกิจจะผลิตสินค้าในรูปลักษณะใด มีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ส่วนประกอบของต้นทุนผลิตภัณฑ์จะเหมือนกัน คือ ประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ดวงมณี โกมารทัต, 2551)

1. วัตถุดิบ (Material) คือ วัตถุดิบที่นำมาใช้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นสำเร็จรูป ต้นทุนวัตถุดิบแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1.1 วัตถุดิบทางตรงหรือวัตถุดิบโดยตรง (Direct Materials) หมายถึง วัตถุดิบที่นำไปใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการโดยตรงสามารถคำนวณได้ง่ายว่าต้นทุนวัตถุดิบที่รวมอยู่ในการผลิตสินค้าหนึ่งหน่วยเป็นเท่าใด เช่น ไม้ที่นำมาใช้เป็นเฟอร์นิเจอร์ กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ หนังสือ ผ้าที่นำมาตัดเป็นเสื้อ เป็นต้น

1.2 วัตถุดิบทางอ้อมหรือวัตถุดิบโดยอ้อม (Indirect Materials) หมายถึง วัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้านั้นแต่ใช้เป็นจำนวนน้อย เป็นการยากที่จะทราบได้ว่าจะต้องใช้วัตถุดิบเหล่านี้ในการผลิตสินค้าหนึ่งหน่วยเท่ากับเท่าใด ตัวอย่างเช่น กาว ตะปู ด้าย น้ำมันหล่อลื่น เป็นต้น กิจกรรมบางแห่งอาจใช้คำว่าวัสดุโรงงาน (Factory Supplies) หรือวัสดุสิ้นเปลือง (Supplies) แยกเป็นรายการอีกรายการหนึ่งต่างหากจากรายการวัตถุดิบทางอ้อม

2. ค่าแรงงาน (Labor) คือ จำนวนเงินที่กิจการจ่ายเป็นค่าตอบแทนแรงงานในการผลิตสินค้าหรือบริการ การจ่ายค่าแรงอาจอยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่น ในรูปของเงินเดือน ค่าแรงรายชั่วโมง ค่าแรงรายชิ้น (ตามหน่วยสินค้าที่ผลิต) หรือในรูปของผลตอบแทนอื่นๆ เช่น ค่าล่วงเวลา โบนัสและเงินรางวัลอื่นๆ โดยปกติจะแยกค่าแรงเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ค่าแรงทางตรง (Direct Labor) คือ ค่าแรงที่ต้องเกิดขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป หรือเป็นค่าแรงที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้านั้นๆ โดยตรง และสามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงที่ใช้ในการผลิตสินค้าแต่ละหน่วยได้โดยง่าย ตัวอย่างเช่นค่าแรงของพนักงานคุมเครื่องจักรในแผนกประกอบ ค่าแรงของช่างตัดเสื้อในกิจการผลิตเสื้อสำเร็จรูป เป็นต้น

2.2 ค่าแรงทางอ้อม (Indirect Labor) หมายถึงค่าแรงที่ไม่ได้ใช้หรือไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรง เช่น ค่าแรงหัวหน้าผู้ควบคุมงาน (Supervisors) เงินเดือนของยามภารโรงหรือพนักงานทำความสะอาด เงินเดือนของผู้จัดการโรงงาน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ไม่ได้เป็นผู้ผลิตสินค้าโดยตรง ทั้งยังเป็นการยากที่จะติดตามรายการดังกล่าวเข้าในหน่วยที่ผลิต ทำให้ไม่สามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงเข้าในการผลิตสินค้าได้ นิยมจัดรายการนี้ไว้ในค่าใช้จ่ายการผลิต

3. ค่าใช้จ่ายการผลิต หรือ โสหุ้ยการผลิต หรือ ค่าใช้จ่ายโรงงาน (Factory Overhead หรือ Manufacturing Overhead หรือ Indirect Manufacturing Costs) หมายถึง ต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการผลิตสินค้าหรือบริการ ซึ่งนอกเหนือจากรายการวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงทางตรง โดยปกติรายการต้นทุนที่รวบรวมไว้ในรายการค่าใช้จ่ายในการผลิตได้แก่

- 3.1 วัตถุดิบทางอ้อม วัสดุโรงงาน น้ำมันหล่อลื่น ฯลฯ
- 3.2 ค่าแรงทางอ้อม และหรือเงินเดือนผู้จัดการ โรงงาน พนักงานจัดซื้อ ยามผู้ควบคุมโรงงาน ฯลฯ
- 3.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้สาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์
- 3.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่ เช่น ค่าเช่า ค่าเบี้ยประกันภัย ภาษีทรัพย์สิน
- 3.5 ต้นทุนค่าเครื่องมือเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ ที่ใช้ในโรงงาน
- 3.6 ค่าเสื่อมราคาโรงงาน ของอาคาร เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ ในโรงงาน
- 3.7 ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษาทรัพย์สินในโรงงาน
- 3.8 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ในโรงงาน

วิธีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการผลิต

การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตอาจอยู่ในลักษณะแตกต่างกันสำหรับกิจการต่าง ๆ หรือแม้แต่ในกิจการเดียวกันก็ตาม อาจจะกล่าวได้ว่า การที่อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตถูกกำหนดในลักษณะต่างกันขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการผลิตและรูปแบบข้อมูลที่ฝ่ายบริหารต้องการ ดังนั้นจึงต้องพิจารณาและตัดสินใจเสียก่อนว่า กิจการต้องการอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตในรูปแบบลักษณะใด หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการคิดค่าใช้จ่ายในการผลิตต้องมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายการผลิตในการผลิตเกณฑ์ที่นิยมโดยทั่วไปมี 5 เกณฑ์ คือ (ดวงมณี โกมารทัต, 2551)

1. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งหน่วยผลิตเสร็จ (Unit of Production)
2. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นส่วนร้อยละของวัตถุดิบทางตรง (Direct Material Cost)
3. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นส่วนร้อยละของค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor Cost)
4. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งชั่วโมงแรงงานทางตรง (Direct Labor Hours)
5. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งชั่วโมงเครื่องจักร (Machine Hours)

สำหรับรายละเอียดในการคำนวณค่าใช้จ่ายการผลิตแต่ละเกณฑ์ จะแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งหน่วยผลิตเสร็จ (Unit of Production)

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายในการผลิต} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{หน่วยสินค้าที่ผลิตเสร็จ}}$$

การเลือกเกณฑ์หน่วยสินค้าที่ผลิตจะได้ผลดีที่สุดเมื่อกิจการผลิตสินค้าเพียงชนิดเดียว ในกรณีที่กิจการผลิตสินค้าหลายชนิดและต้องการที่จะใช้เกณฑ์นี้ ก็ต้องพิจารณาต่อไปว่าสินค้าที่ผลิตมีลักษณะและกรรมวิธีการผลิตคล้ายคลึงกันหรือไม่ หากคล้ายคลึงกันมากเพียงแต่แตกต่างกันที่ขนาดหรือน้ำหนักก็ควรใช้น้ำหนักของตัวสินค้าเป็นตัวแบ่งสรรค่าใช้จ่ายการผลิตรวมไปให้สินค้าชนิดต่าง ๆ

2. ค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นส่วนร้อยละของวัตถุดิบทางตรง (Direct Material Cost)

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายในการผลิต} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ} \times 100}{\text{วัตถุดิบทางตรง}}$$

วิธีนี้จะนำไปใช้ในกิจการซึ่งผลิตสินค้าประเภทต่าง ๆ โดยมีอัตราส่วนในการใช้วัตถุดิบต่อชั่วโมงเท่ากัน นอกจากนี้ยังใช้ในกรณีที่พบว่าบัญชีย่อยของค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นค่าจ่ายที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบเป็นหลัก แต่กิจการส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้วิธีนี้ เพราะโดยแท้จริงแล้วค่าใช้จ่ายการผลิตไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับวัตถุดิบทางตรง

3. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นส่วนร้อยละของค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor Cost)

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายในการผลิต} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ} \times 100}{\text{ค่าแรงงานทางตรง}}$$

การพิจารณาค่าแรงงานทางตรงมาใช้เป็นเกณฑ์กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตจะได้ผลดีที่สุดเมื่อพบว่าบัญชีย่อยของค่าใช้จ่ายการผลิตส่วนใหญ่ประกอบด้วยรายการเงินผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ที่ให้แก่คนงานฝ่ายผลิต และรายการเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับต้นทุนค่าแรงงานทางตรง โดยกิจการส่วนใหญ่นิยมใช้เกณฑ์นี้มากที่สุด เพราะเป็นวิธีการที่ง่ายและสะดวก กิจการไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการรวบรวมชั่วโมงทำงาน อย่างไรก็ตามเกณฑ์นี้ก็ยังมีความข้อบกพร่องในเรื่องต่าง ๆ เช่น บัญชีย่อยของค่าใช้จ่ายการผลิตบางรายการสัมพันธ์กับระยะเวลา แต่ปรากฏว่าอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตถูกคิดตามต้นทุนแรงงานทางตรง เป็นต้น

4. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งชั่วโมงแรงงานทางตรง (Direct Labor Hours)

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายในการผลิต} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{ชั่วโมงแรงงานทางตรง}}$$

ตามเกณฑ์นี้จะคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามเวลาที่ใช้ในการผลิต ซึ่งเกณฑ์นี้มีหลักการเดียวกับเกณฑ์หน่วยผลผลิต อย่างไรก็ตามการที่กิจการจะทราบจำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรงได้ก็ต่อเมื่อมีการจดบันทึกและสะสมต้นทุนที่เกิดขึ้นในงานหรือแผนกต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายสูง เพื่อรวบรวมชั่วโมงแรงงานทางตรงโดยละเอียด

5. อัตราค่าใช้จ่ายการผลิตต่อหนึ่งชั่วโมงเครื่องจักร (Machine Hours)

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายในการผลิต} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายการผลิตโดยประมาณ}}{\text{ชั่วโมงเดินเครื่องของเครื่องจักร}}$$

ในกรณีที่กิจการมีเครื่องจักรเป็นจำนวนมาก ควรที่จะใช้ชั่วโมงเดินเครื่องของเครื่องจักรเป็นเกณฑ์กำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการผลิต แต่ในทางปฏิบัติอาจจะประสบความสำเร็จยากในการใช้วิธีนี้เพราะต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการจดบันทึกและรวบรวมข้อมูลชั่วโมงเครื่องจักรสำหรับงานต่าง ๆ

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้สรุปคำจำกัดความของนักวิชาการข้างต้นไว้ว่า ต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะไม้หินอ่อน หมายถึง รายจ่ายที่เกิดขึ้นหรือจำนวนเงินที่ผู้ผลิตได้จ่ายออกไปเพื่อผลิตให้ผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะไม้หินอ่อนพร้อมที่จะจำหน่ายซึ่งก่อเกิดรายได้ในอนาคต โดยได้จำแนกส่วนประกอบของต้นทุนผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ต้นทุนวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะไม้หินอ่อน ได้แก่ ทรายละเอียด หินย้อยเบอร์ 1 ปูนดำหรือปูนซีเมนต์ เหล็กเส้นผิวเรียบ ปูนขาว หรือปูนซีเมนต์ขาว และ กระเบื้องเคลือบ

ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะไม้หินอ่อน ได้แก่ ค่าแรงที่จ่ายให้แก่ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะไม้หินอ่อน

ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะไม้หินอ่อน ได้แก่ น้ำมันก๊าด ค่าซ่อมแซม ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมันรถ และค่าเสื่อมราคา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ปันส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตให้กับผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะ
ม้าหินอ่อนแต่ละผลิตภัณฑ์ โดยใช้เกณฑ์อัตรา ร้อยละของค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ เนื่องจากการ
ผลิตผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะม้าหินอ่อนในการผลิตมีค่าแรงงานทางตรงเป็นค่าแรงงานจากคนเท่านั้น
ดังนั้นการปันส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตทุกประเภทจึงใช้เกณฑ์อัตราร้อยละของค่าแรงงานทางตรง

จากทฤษฎีแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนมีนักวิชาการได้ระบอบองค์ประกอบของต้นทุน
ดังต่อไปนี้ แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสรุปองค์ประกอบของต้นทุน

นักวิชาการ	วัตถุดิบ ทางตรง	ค่าแรงงาน ทางตรง	ค่าใช้จ่ายใน การผลิตอื่น ๆ	อื่นๆ
สุวรรณา เลาหะวิสุทธ์ (2548)	√	√	√	
ศศิวิมล มีอำพล (2550)	√	√	√	
ดวงมณี โกมารทัต (2551)	√	√	√	ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปร
องค์ประกอบของต้นทุนของ การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระ เรื่องต้นทุนและผลตอบแทน ของการผลิตชุดโต๊ะม้าหิน อ่อนอำเภอเมืองลำพูน พร ปริญญา ปัญญาโกษา (2554)	√	√	√	

ที่มา : จากการศึกษา (2554)

แนวคิดผลตอบแทน

ความหมายของผลตอบแทน

ผลตอบแทน หมายถึง ผลผลิตหรือผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยในการผลิตของโครงการ ผู้บริหารสามารถใช้อัตราส่วนทางการเงินเข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ผลตอบแทนที่โครงการได้รับ ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินที่เป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทนมีดังต่อไปนี้

1. **อัตรากำไรต่อต้นทุน** หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรที่เกิดขึ้นหลักหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และภาษีเงินได้ออกจากรายได้ของธุรกิจแล้วเทียบกับต้นทุนที่ใช้ในการผลิตทั้งสิ้น

$$\text{อัตรากำไรต่อต้นทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ต้นทุนรวม}} \times 100$$

ซึ่งมีนักวิชาการต่าง ๆ เห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทน ซึ่งได้แก่ เบญจวรรณ รัชส์สุธี (2545) ชารี หิรัญรัตมีและคณะ (2548) และเบญจมาศ อภิสัทธ์ภิญโญและคณะ (2550)

2. **อัตรากำไรต่อค่าขาย** หมายถึง อัตราส่วนเปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับยอดขายกำไรสุทธิ คือ กำไรของธุรกิจซึ่งเกิดขึ้นหลังหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และภาษีเงินได้ออกจากรายได้ของธุรกิจแล้วเทียบกับยอดขาย ผลลัพธ์ที่ได้บอกให้ทราบว่าธุรกิจบริหารงานมีประสิทธิภาพเพียงใด และธุรกิจสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายเพียงใด อัตรากำไรที่ได้สูงแสดงว่ากิจการมีกำไรสูง

$$\text{อัตรากำไรต่อค่าขาย} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{รายได้จากค่าขาย}} \times 100$$

ซึ่งมีนักวิชาการต่าง ๆ เห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทน ซึ่งได้แก่ เบญจวรรณ รัชส์สุธี (2545) ชารี หิรัญรัตมีและคณะ (2548) และเบญจมาศ อภิสัทธ์ภิญโญและคณะ (2550)

3. **อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on Asset)** หมายถึง อัตราส่วนที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างกำไรที่เกิดขึ้นหลังหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้วเทียบกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ} \times 100}{\text{สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน}}$$

ซึ่งมีนักวิชาการต่าง ๆ เห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทน ซึ่งได้แก่ เบญจวรรณ รัชส์สุธี (2545)

กิจการต้องการตัดสินใจในการลงทุน จำเป็นต้องใช้ข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบกับการตัดสินใจ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่ต้องรวบรวมในทางบัญชี ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์ และข้อมูลทางธุรกิจ การตัดสินใจในการลงทุนเป็นกระบวนการในการบริหารการเงินที่ช่วยในการวางแผนและตัดสินใจลงทุนในระยะยาว มากกว่า 1 ปี ได้แก่ การขยายธุรกิจ การลงทุนซื้ออาคารเพื่อเปิดโรงงานใหม่ การซื้อเครื่องจักร เป็นต้น การเลือกโครงการลงทุนที่ดีที่สุดจะต้องเพิ่มความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยจะพิจารณาจากการลงทุนที่ให้มูลค่าปัจจุบันสูงสุด การจัดทำงบลงทุนเพื่อการตัดสินใจในการลงทุนเชิงกลยุทธ์ (กชพร ศิริโกคากิจ, 2552)

ขั้นตอนในการทำงบประมาณรายจ่ายฝ่ายทุน (Capital Expenditure Processes) เพื่อตัดสินใจในการลงทุนมีหลักเกณฑ์ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (กชพร ศิริโกคากิจ, 2552)

1. การประมาณการกระแสเงินสดรายปี ฝ่ายบริหารจะต้องคาดคะเนกระแสเงินสดรับรายปี และกระแสเงินสดจ่าย รวมทั้งมูลค่าของโครงการลงทุนที่เหลือ หรือราคาซากเมื่อสิ้นอายุโครงการ
2. การพิจารณาความเสี่ยงของโครงการลงทุน เพื่อประกอบการคาดคะเนข้อมูลอื่น ๆ เช่น เพื่อมาคิดความน่าจะเป็นของกระแสเงินสด
3. การพิจารณาคำนวณของเงิน การคำนวณอาจจะใช้วิธีถ่วงน้ำหนัก (Weighted Average Cost of Capital) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่มาของเงินทุนที่กิจการนำมาใช้ในโครงการรายจ่ายฝ่ายทุน
4. หาค่าปัจจุบัน (Present Value) ของกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายโดยใช้ต้นทุนเงินลงทุนมาคำนวณ
5. ประเมินโครงการโดยวิธีการต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับและจ่าย ถ้าค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสูงกว่าจะเลือกลงทุนในโครงการนั้น

ขั้นตอนที่สำคัญ คือการประมาณกระแสเงินสดที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์การลงทุน โดยการประมาณการกระแสเงินสด จะต้องทำการประมาณการตั้งแต่เงินลงทุนเมื่อเริ่มโครงการ กระแสเงินสดที่รับ หรือจ่ายตลอดโครงการ และกระแสเงินสดที่เหลือเมื่อสิ้นสุดโครงการ โดยการประมาณกระแสเงินสดแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

ขั้นที่ 1 การคาดคะเนเงินลงทุนเริ่มแรก (Initial Investment)

เงินลงทุนเริ่มแรกประกอบด้วย 3 ประเภท ได้แก่

1. จำนวนเงินที่กิจการจ่ายลงทุนในโครงการนี้
2. เงินทุนหมุนเวียน ถ้าการลงทุนนั้นมีการใช้เงินทุนหมุนเวียนที่ใช้หมุนเวียนในโครงการจะต้องคำนวณเป็นเงินลงทุนเริ่มแรกด้วย ถ้าการลงทุนนั้นมีการใช้เงินทุนหมุนเวียนเช่น การลงทุนเพื่อขยายงาน และทำให้ต้องมีการลงทุน ในสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น

ลูกหนี้ สินค้า เป็นต้น ก็ต้องนำไปรวมคำนวณเป็นเงินลงทุนเริ่มแรก และเงินลงทุนหมุนเวียน จำนวนดังกล่าวจะเป็นกระแสเงินสดรับในปีสุดท้ายของโครงการลงทุน

3. เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินทรัพย์เก่า และผลการประหยัดภาษีและเงินที่ได้จากการจำหน่ายสินทรัพย์เก่า

ขั้นที่ 2 การคาดคะเนกระแสเงินสดรับรายปี (Estimate Cash Flow)

ในการทำงานประมาณเงินทุนนั้น จะประมาณแต่เพียงกระแสเงินสดอิสระ โดยจะนำรายรับรายจ่ายที่เป็นเงินสดเท่านั้น และต้องคำนึงถึงผลภาษีด้วย เพราะการจ่ายภาษีมีผลต่อเงินสดของกิจการ โดยการประมาณกระแสเงินสด ขึ้นอยู่กับข้อเสนอโครงการว่าเป็นลักษณะเช่นใด เช่นโครงการที่ลงทุนเพื่อลดต้นทุน การประมาณการเงินสดรับ จะคำนวณจากกระแสเงินสดที่ประหยัดจากการลงทุน โดยการเปรียบเทียบแต่ละทางเลือก

ขั้นที่ 3 การประเมินค่าโครงการลงทุน (Evaluate Project)

หลังจากการประมาณกระแสเงินสดสุทธิแล้วจะนำเงินสดที่ได้รับมาประเมินความคุ้มค่าของการลงทุน เพื่อตัดสินใจว่า ควรลงทุนหรือไม่ โดยการประเมินโครงการที่ดีควรมีการคำนึงถึงค่าเงินปัจจุบัน วิธีการประเมินค่าโครงการมีดังนี้

1. ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)

การประเมินค่าโครงการจะพิจารณากระแสเงินสดรับว่าเข้ามาสู่โครงการเร็วหรือช้าเพียงใด ถ้ากระแสเงินสดที่ได้รับคืนมาเร็วก็ถือว่า ควรลงทุน สามารถแสดงความสัมพันธ์ดังสมการต่อไปนี้

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = \frac{\text{เงินลงทุนเริ่มแรก}}{\text{กระแสเงินสดไหลเข้าในแต่ละปี}}$$

ระยะเวลาคืนทุน ไม่คำนึงถึง “ค่าของเงิน” ตามระยะเวลา (Time Value of money)

2. ค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value)

การคำนวณหามูลค่าปัจจุบันจะคำนึงถึงค่าของเงินตามเวลา โดยการคำนวณประกอบด้วย

1. คำนวณค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับสุทธิ การใช้ต้นทุนเงินลงทุน (Cost of Capital) ของโครงการเป็นอัตราลด (Discount Rate)
2. รวมเงินสดรับที่มีการคำนวณอัตราลดแล้วในข้อที่ 1 จากนั้น นำเงินลงทุนเริ่มแรกมาลบออก ผลก็คือ ค่าปัจจุบันสุทธิ NPV (Net Present Value)
3. ถ้าค่าปัจจุบันสุทธิ NPV (Net Present Value) เป็น บวก จะยอมรับโครงการ

นั่น แต่ถ้าค่าปัจจุบันสุทธิ NPV (Net Present Value) เป็นลบ จะปฏิเสธโครงการ ถ้ามีโครงการลงทุนหลายโครงการ จะลงทุนโครงการที่ให้ค่าปัจจุบันสุทธิ NPV (Net Present Value) เป็นบวกสูงสุด

ค่าปัจจุบันสุทธิ NPV (Net Present Value) สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$NPV_n = \frac{CF_t - I}{(I + k)^t}$$

$$NPV = \text{ค่าปัจจุบันสุทธิ}$$

$$CF_t = \text{กระแสเงินสดรับรายปี}$$

$$K = \text{ต้นทุนเงินลงทุน}$$

$$n = \text{อายุโครงการ}$$

$$I = \text{เงินลงทุนเริ่มแรก (Initial Investment)}$$

3. อัตราผลตอบแทนภายใน IRR (Internal Rate of Return)

อัตราผลตอบแทนภายในอัตราผลตอบแทนที่ทำให้ค่าปัจจุบันสุทธิของกระแสเงินสดรับรายปีเท่ากับเงินลงทุนเริ่มแรก

อัตราผลตอบแทนภายใน IRR (Internal Rate of Return) สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$IRR = \frac{CF_t - I}{(I + r)^t}$$

$$IRR = \text{อัตราผลตอบแทนภายใน}$$

$$CF_t = \text{กระแสเงินสดรับรายปี}$$

$$r = \text{อัตราผลตอบแทนภายใน}$$

$$I = \text{เงินลงทุนเริ่มแรก (Initial Investment)}$$

ในการคำนวณหาค่า IRR อัตราผลตอบแทนภายในจะเป็นวิธีการทดลองว่าจะได้อัตราผลตอบแทนภายในที่ทำให้ค่าปัจจุบันสุทธิของกระแสเงินสดรับรายปีเท่ากับเงินลงทุนเริ่มแรก หรือเป็นการลองผิดลองถูก

การกำหนดอัตราลด (Discount Rate) ที่ทำให้ค่าปัจจุบันสุทธิของกระแสเงินสดรับรายปีเท่ากับเงินลงทุนเริ่มแรก ควรจะเป็น 2 ระดับ แล้วนำอัตราลดนั้นมาหาค่าปัจจุบันสุทธิของเงินสดรับรายปี โดยการคำนวณจะใช้อัตราคิดลดที่ทำให้ ค่าปัจจุบันของเงินสดรับรายปี ณ ระดับอัตราลดหนึ่งต่ำกว่าเงินลงทุนเริ่มแรก และผลรวมของค่าปัจจุบันของเงินสดรับรายปีอีกอัตราลดหนึ่งสูงกว่าเงินลงทุนเริ่มแรกจากนั้นนำมาเทียบเพื่อหาค่า IRR

ดังนั้น อัตราผลตอบแทนภายในคือ อัตราผลตอบแทนที่ทำให้ค่าปัจจุบันสุทธิของกระแสเงินสดรับรายปีเท่ากับเงินลงทุนเริ่มแรก ถ้าผลที่ได้สูงกว่าต้นทุนของเงินลงทุนจะตัดสินใจเลือกลงทุน

จากการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจเลือกลงทุนในโครงการ ดังตารางที่ 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 แสดงเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจเลือกลงทุนในโครงการ

นักวิชาการ/ ผู้ศึกษา	ระยะ เวลา คืนทุน (PB)	มูลค่า ปัจจุบัน สุทธิ (NPV)	อัตรา ผลตอบแทน ที่แท้จริง (IRR)	อัตรา กำไร ต่อ ต้นทุน	อัตรา กำไร ต่อ ค่าขาย	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน	อื่น ๆ
เบญจวรรณ รักษ์สุธี (2545)	-	-	-	✓	✓	✓	ดัชนี ความสามารถ ในการทำ กำไร
ธานี หิรัญรัมย์ และคณะ (2548)	-	-	-	✓	✓	-	-
เบญจมาศ อภิสิทธิ์ ภิญโญและ คณะ (2550)	-	-	-	✓	✓	-	-
กชพร ศิริโกคากิจ (2552)	✓	✓	✓	✓	-	-	วิธีอัตรา ผลตอบแทน คิดลด
พรปริญญา ปัญญาโกษา (2554)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-

ที่มา : จากการสรุปผล (2554)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตชุดโตะผ้าหีนอ่อน

1. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูน ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 (สายเอเชีย) เป็นระยะทาง 689 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดิน สายพหลโยธิน เป็นระยะทาง 724 กิโลเมตร และตามทางรถไฟ 729 กิโลเมตร อยู่ในกลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน อยู่ห่างจากจังหวัดเชียงใหม่เพียง 22 ก.ม. เป็นพื้นที่ ที่มีศักยภาพในการพัฒนา เป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคเหนือตอนบน และอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง หรือพื้นที่สี่เหลี่ยม เศรษฐกิจร่วมกับ จังหวัดเชียงใหม่ มีอาณาเขตติดต่อกับ (ประวัติจังหวัดลำพูน, 2553: ออนไลน์)

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อ.สารภี อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

ทิศใต้ ติดต่อกับ อ.เถิน จ.ลำปาง และ อ.สามเงา จ.ตาก

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ.ห้างฉัตร อ.สบปราบ อ.เสริมงาม จ.ลำปาง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ.สอด อ.จอมทอง อ.หางดง อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

การปกครองจังหวัดลำพูนแบ่งออกเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอแม่ทา อำเภอป่าซาง อำเภอบ้านธิ อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอลี้ อำเภอทุ่งหัวช้าง และอำเภอเวียงหนองล่อง

สภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูน ด้านการอุตสาหกรรม มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งหมด 833 โรงงาน เงินลงทุน 33,242 ล้านบาท การจ้างงานกว่า 70,000 คน ภาวการณ์ลงทุนใน ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดลำพูน จังหวัดลำพูนมีโรงงานอุตสาหกรรม กระจายอยู่ทุกพื้นที่ของแต่ละอำเภอไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หรืออุตสาหกรรมภายในครัวเรือน แต่ส่วนใหญ่จะ ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองลำพูนมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอป่าซาง และอำเภอแม่ทา โดยทั้ง 3 อำเภอมีอาณาเขตติดต่อกัน มีปัจจัยในการผลิตไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุดิบ ด้านแรงงาน ด้านการคมนาคมขนส่ง ที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน ซึ่งการลงทุนส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรม ที่ต้องพึ่งพา วัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

2. การผลิตชุดโตะผ้าหีนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน (สัมภาษณ์: แสง อินทะจักร)

การผลิตชุดโตะผ้าหีนอ่อน ถือเป็นเครื่องเรือนหรือเฟอร์นิเจอร์ ที่ใช้สำหรับตกแต่งภายใน บริเวณบ้านพักที่อยู่อาศัย เป็นที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจสำหรับคนในครอบครัว เพื่อพบปะสังสรรค์ พูดคุยกัน มากไปกว่านั้นยังสามารถใช้เป็น โตะเก้าอี้ที่ใช้นั่งในร้านอาหาร โรงเรียน วัด หอพัก หรือ ร้านค้าเพื่อติดต่อธุรกิจหรือให้ผู้ที่มาติดต่อได้นั่งพักผ่อนหย่อนใจหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ การผลิตชุดโตะผ้าหีนอ่อนในอดีตผู้ผลิตจะใช้หีนอ่อนที่ต้องไปซื้อวัตถุดิบมาจากจังหวัดตาก แต่ในปัจจุบันเพื่อ

เป็นการลดต้นทุนเนื่องมาจากหินอ่อนลดลงทำให้มีราคาสูงและค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่แพง จึงทำให้ผู้ผลิตในปัจจุบันใช้หินย้อยหรือหินแกรนิตโมที่หาซื้อได้ภายในท้องถิ่นแทนหินอ่อน ทำให้ผู้ผลิตสามารถผลิตชุดโต๊ะม้าหินอ่อนได้ในราคาต้นทุนที่ต่ำลง และสามารถผลิตได้จำนวนมากจำหน่ายทั้งปลีกและส่งให้แก่ร้านวัสดุทั่วไป วัด โรงเรียน หอพัก บ้านพักอาศัย ทั้งในจังหวัดลำพูน และจังหวัดที่อยู่ข้างเคียง ส่วนมากจะเป็นจังหวัดเชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำปาง แพร่ และ น่าน เป็นต้น ในอดีตมีผู้ผลิตจำนวนมากที่ทำการผลิตโต๊ะชุดม้าหินอ่อน เนื่องจากผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะม้าหินอ่อนเป็นงานฝีมือที่ทำโดยแรงงานคือคนที่เป็นช่างฝีมือ ในการหล่อผสมวัตถุดิบคือ ทรายละเอียด ปูนดำ หินย้อย และเชื่อมโดยเหล็กเส้น เข้ากับแม่พิมพ์ แล้วนำมาขัดให้เรียบออกมาเป็นชุดโต๊ะม้าหินอ่อนสำเร็จรูปที่สามารถทำรายได้ให้แก่ชาวบ้านและเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผู้ที่มีความชำนาญจะถ่ายทอดหรือสอนให้แก่ลูกหลานแต่ในปัจจุบันการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นเข้าไปหางานทำเพื่อสร้างรายได้ในตัวเองกันมากขึ้น รวมถึงความก้าวหน้าทางด้านผลิตภัณฑ์เครื่องเรือนเฟอร์นิเจอร์ที่มีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น จึงทำให้ผู้ผลิตโต๊ะม้าหินอ่อนในจังหวัดลำพูนลดลง (สัมภาษณ์ : ชนินทร์ พุฒิสระยัญ) ซึ่งเหลือผู้ผลิตชุดโต๊ะม้าหินอ่อนตั้งอยู่ที่ ตำบลบ้านแป้น ตำบลเหมืองจี้ และตำบลหนองหนาม ที่ได้ผลิตเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่กำลังได้รับการสนับสนุนจากองค์กรทางภาครัฐที่สนับสนุนให้ชาวบ้านได้มีอาชีพโดยการเข้าไปมีบทบาทในการอบรมในการจัดหาแหล่งวัตถุดิบที่มีราคาถูก และส่งเสริมในโครงการสร้างงานในท้องถิ่น โดยให้มีการรวมกลุ่มกันระหว่างผู้ผลิตชุดโต๊ะม้าหินอ่อนจากเทศบาลตำบลบ้านแป้น และเทศบาลตำบลเหมืองจี้

3. วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตชุดโต๊ะม้าหินอ่อน (สัมภาษณ์: แสวง อินทะจักร)

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตชุดโต๊ะม้าหินอ่อน ได้แก่

3.1 ทรายละเอียด เป็นส่วนผสมที่ใช้ในการผลิต ผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะม้าหินอ่อน ต้องเป็นทรายจากน้ำจืด ไม่มีวัสดุอื่นๆ เจือปน ผู้ผลิตส่วนมากจะหาแหล่งที่ซื้อทรายละเอียด จาก อำเภอ ป่าซางและอำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน ราคาเฉลี่ยของทรายละเอียดต่อลูกบาศก์เมตร ตั้งแต่กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553 เท่ากับ 396.95 บาท (ภาคผนวก ข : ตารางที่ 37) ดังภาพที่ 1

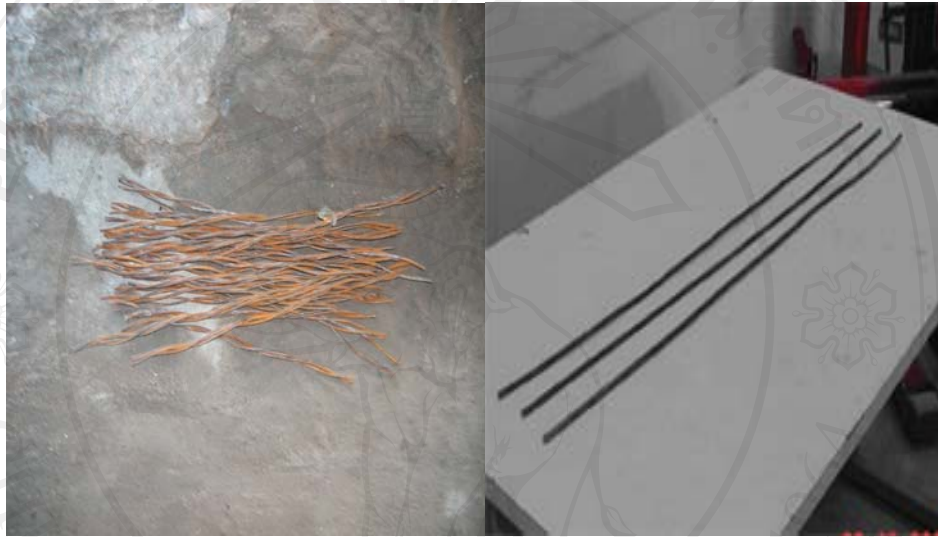
ภาพที่ 1 ทรายละเอียด

3.2 หินย้อย เบอร์ 1 หรือ หินโม้ ซึ่งเป็นหินแกรนิตที่ใช้ผสมกับปูนและทราย มีรูปร่างเหลี่ยมค่อนข้างกลม มีส่วนแบนเรียวเล็กน้อย หินที่ใช้ต้องเป็นหินที่แข็งแรง ทนทานไม่ผุกร่อน และสะอาด ผู้ผลิตนำหินย้อยหรือหินโม้มาใช้ทดแทนหินอ่อนเนื่องจากหินอ่อนมีราคาแพง และค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่สูง ราคากลางเฉลี่ยของหินย้อย ต่อลูกบาศก์เมตร ตั้งแต่กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553 เท่ากับ 395.62 บาท (ภาคผนวก ข : ตารางที่ 37) ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 หินย้อยเบอร์ 1

3.3 เหล็กเส้นผิวเรียบ มีคุณสมบัติในการรับแรงดึงในการหล่อชุดโตะเก้าอี้
 ไม้หินอ่อน เหล็กเส้นนี้ใช้สำหรับยึดค้ำให้ปูนติดกันเพื่อความแข็งแรงทนทาน ซึ่งเหล็กเส้นที่ใช้จะ
 เป็น เหล็กเส้นกลมผิวเรียบ SR.24 ยาว 10 เมตร ศก. 6 มม. ราคากลางเฉลี่ยของเหล็กเส้นกลมผิว
 เรียบ SR.24 ยาว 10 เมตร ศก. 6 มม. ต่อตันตั้งแต่กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553 เท่ากับ 22,882.87
 บาท (ภาคผนวก ข : ตารางที่ 37) ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 เหล็กเส้นผิวเรียบ

3.4 ปูนดำหรือปูนซีเมนต์ มีลักษณะเป็นผงสีดำ บดละเอียดเมื่อนำไปผสมกับน้ำ
 ตามอัตราส่วนและทิ้งไว้ระยะเวลาหนึ่งจะแข็งตัวตามรูปร่างที่ต้องการ ผลผลิตที่ได้คือชุดโตะเก้าอี้
 ไม้หินอ่อน ปูนซีเมนต์ที่ผู้ผลิตส่วนมากใช้คือปูนซีเมนต์ตราเสือ เนื่องจาก ราคาถูกแข็งตัวเร็วไม่มี
 ปัญหาในเรื่องที่จะมีรอยร้าว เพราะความยืดหดของปูนซีเมนต์มีน้อย ราคากลางเฉลี่ยของปูนซีเมนต์
 ผสม ปูนถุง บรรจุ 50 กก./ถุง ตราเสือ ตั้งแต่กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553 เท่ากับ 2,548.99 บาท
 ต่อตัน (ภาคผนวก ข : ตารางที่ 37) ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ปูนดำ

3.5 ปูนขาว หรือปูนซีเมนต์ขาว ใช้ในการทำหินขัดหรือชุดโต๊ะม้าหินอ่อนผู้ผลิตส่วนใหญ่ใช้ปูนซีเมนต์ขาวตราช้าง มีลักษณะเป็นผงหรือก้อนสีขาว โดยใช้เป็นส่วนประกอบสำคัญของชุดโต๊ะม้าหินอ่อน คือฉาบไว้ด้านนอกสุดของชุดโต๊ะม้าหินอ่อน ราคากลางเฉลี่ยของปูนซีเมนต์พอร์ตแลนด์ ปูนสูง ตราช้าง ตั้งแต่กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553 เท่ากับ 2,330.61 บาทต่อตัน (ภาคผนวก ข : ตารางที่ 37) ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ปูนขาว

3.6 กระเบื้องเคลือบ การสร้างลวดลายให้แก่ชุดโต๊ะม้าหินอ่อน จะสามารถทำได้โดยการใช้กระเบื้องเคลือบซึ่งผู้ผลิตมีความหลากหลายที่จะสร้างสรรค์ลวดลายของชุดโต๊ะม้าหินอ่อนโดยอาจจะใช้กระเบื้องที่มีลวดลายหรือไม่มีลวดลายก็ได้ ราคากลางเฉลี่ยตั้งแต่กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553 ของกระเบื้องเคลือบปูพื้น ชนิดลวดลาย ขนาด 8" x 8" ตราคอตโต้ เท่ากับ 156.55 บาทต่อตารางเมตร 1 ตารางเมตรประกอบไปด้วย 25 แผ่น (ภาคผนวก ข : ตารางที่ 37) ดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 กระเบื้อง

3.7 น้ำมันก๊าดหรือโซลา ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะมีเทคนิคทาน้ำมันโซลาที่แม่พิมพ์ก่อนที่จะพิมพ์แบบของชุดโตะม้าหินอ่อนกับแม่พิมพ์ที่จัดเตรียมไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้นูนยึดติดกับแม่พิมพ์ ซึ่งผู้ผลิตสามารถหาซื้อได้ตามปั้มน้ำมัน ราคากลางเฉลี่ยน้ำมันก๊าด ตั้งแต่กันยายน 2552 – สิงหาคม 2553 เท่ากับ 780 บาทต่อปีบ 1 ปีบ มี 18 ลิตร (ภาคผนวก ข : ตารางที่ 37) ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 น้ำมันก๊าด

3.8 น้ำสะอาด ผู้ผลิตจะใช้น้ำสะอาดเพื่อเป็นผสมกันระหว่างวัตถุดิบทรายละเอียด หินย่อย และปูนดำ

4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตชุดโตะม้าหินอ่อน

อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตชุดโตะม้าหินอ่อน ได้แก่

4.1 ชุดแม่พิมพ์แบบ โตะม้าหินอ่อนประกอบไปด้วย แท่นโตะ ฐานโตะ

แท่นเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง แท่นเก้าอี้แบบมีพนักพิง ฐานเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง ฐานเก้าอี้แบบมีพนักพิงซึ่งผู้ผลิตจะต้องสั่งทำแม่พิมพ์โดยใช้เหล็กเชื่อมเพื่อให้ออกมาเป็นแบบแม่พิมพ์ตามที่ต้องการ ราคาเฉลี่ยของชุดแม่พิมพ์แบบชุดโตะม้าหินอ่อนแบบไม่มีพนักพิง เท่ากับ 6,000.00 บาท ต่อชุด และราคาเฉลี่ยของชุดแม่พิมพ์แบบชุดโตะม้าหินอ่อนแบบมีพนักพิง เท่ากับ 10,000.00 บาท ต่อชุด สามารถใช้งานได้ 20 ปี (สัมภาษณ์: วิชัย สุธรรมมา) ดังภาพที่ 8 ภาพที่ 9 ภาพที่ 10 ภาพที่ 11 ภาพที่ 12 และภาพที่ 13

ภาพที่ 8 แท่นโตะม้าหินอ่อน

ภาพที่ 9 ฐานโตะไม้หินอ่อน

ภาพที่ 10 แผ่นเก้าอี้โตะไม้หินอ่อนแบบไม่มีพนักพิง

ภาพที่ 11 ฐานแก้อ้โต๊ะม้าหินอ่อนแบบไม่มีฝักฟิง

ภาพที่ 12 แทนแก้อ้โต๊ะม้าหินอ่อนแบบมีฝักฟิง

ภาพที่ 13 ฐานเก้าอี้โตะม้หีนอ่อนแบบมีผักพิง

4.2 เครื่องขัด ผู้ผลิตจะใช้เครื่องขัดโตะหีนอ่อนที่มีผิวขรุขระให้มีผิวเรียบเนียนและสวยงามสม่ำเสมอ ราคาเฉลี่ยของเครื่องขัดเครื่องละ 4,000.00 บาทต่อเครื่อง สามารถใช้งานได้ 2 ปี (สัมภาษณ์ : ประดิษฐ์ ถังกาพินธุ์) ดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 เครื่องตัดตะเอน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4.3 เครื่องตัดกระบือ ผู้ผลิตจะสามารถตกแต่งชุดตะเอนห็นอ่อนได้โดยการใช้กระบือทั้งแบบมีลวดลายและแบบเรียบในการตกแต่งจึงนำเครื่องตัดกระบือมาเป็นอุปกรณ์ในการช่วยตัดราคาเฉลี่ยของเครื่องตัดกระบือ เครื่องละ 2,000.00 บาท สามารถใช้งานได้ 10 ปี (สัมภาษณ์: ประดิษฐ์ ลังกาพินธุ์) ดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 เครื่องตัดกระเบื้อง

4.4 รถดั้มขนทราย ผู้ผลิตจะสามารถรถเข็นทรายเพื่อใช้ทุนแรงในการขนทราย เพื่อความรวดเร็ว ราคาเฉลี่ยของรถดั้มขนทรายคันละ 1,500 บาทสามารถใช้งานได้ 5 ปี (สัมภาษณ์: ประดิษฐ์ ลังกาพินธุ์) ดังภาพที่ 16

ภาพที่ 16 รถดั้มขนทราย

4.5 ล้อเข็น เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายชุดโตะม้าหินอ่อนเพื่อนำไปจำหน่าย เป็นเครื่องทุนแรงให้แก่ผู้ผลิต ล้อเข็นคันละ 600.00 บาท เวลาในการใช้ 5 ปี (สัมภาษณ์: ประดิษฐ์ ลังกาพินธุ์) ดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 ล้อเข็น

4.6 เกรียง คือ อุปกรณ์ที่ใช้เพื่อก่อและฉาบรวมถึงเกลี่ยส่วนผสมของซุคโตะมะ้า หินอ่อนให้มีความสม่ำเสมอ (สัมภาษณ์: ประดิษฐ์ ลังกาพินธุ์) ดังภาพที่ 18

ภาพที่ 18 เกรียง

4.7 พลับ คือ อุปกรณ์ที่มีด้ามคล้ายช่วยผสมกันระหว่างทรายปูนและน้ำ เพื่อให้ส่วนผสมคลุกเคล้าได้เข้ากัน (สัมภาษณ์: ประดิษฐ์ ลังกาพินธุ์) ดังภาพที่ 19

ภาพที่ 19 พลับ

4.8 ถังน้ำ เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการขนหิน ทราย ปูน และน้ำ เพื่อใช้ในการผลิตชุดโต๊ะม้าหินอ่อน (สัมภาษณ์: ประดิษฐ์ ลังกาพินธุ์) ดังภาพที่ 20

ภาพที่ 20 ถังน้ำ

4.9 เครื่องตัดเหล็ก เป็นอุปกรณ์เพื่อใช้ในการตัดเหล็กเส้นเพื่อใช้ในการยึดติดกันของปูนซีเมนต์ ทรายและน้ำ (สัมภาษณ์: ประดิษฐ์ ลังกาพินธุ์)

5 ประเภทของของสินค้า

ผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะเก้าอี้หินอ่อนของ ตำบลบ้านแป้น ตำบลหนองหนาม และตำบล
เหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ได้แก่

5.1 ชุดโต๊ะเก้าอี้หินอ่อนแบบไม่มีพนักพิง ซึ่งประกอบไปด้วย โต๊ะเก้าอี้หินอ่อน 1 ตัว
และ เก้าอี้หินอ่อนแบบไม่มีพนักพิง 4 ตัว ดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 ชุดโต๊ะเก้าอี้หินอ่อนแบบไม่มีพนักพิง

5.2 ชุดโต๊ะเก้าอี้หินอ่อนแบบมีพนักพิง ซึ่งประกอบไปด้วย โต๊ะเก้าอี้หินอ่อน 1 ตัว และ เก้าอี้ม้าหินอ่อนแบบมีพนักพิง 4 ตัว ดังภาพที่ 22

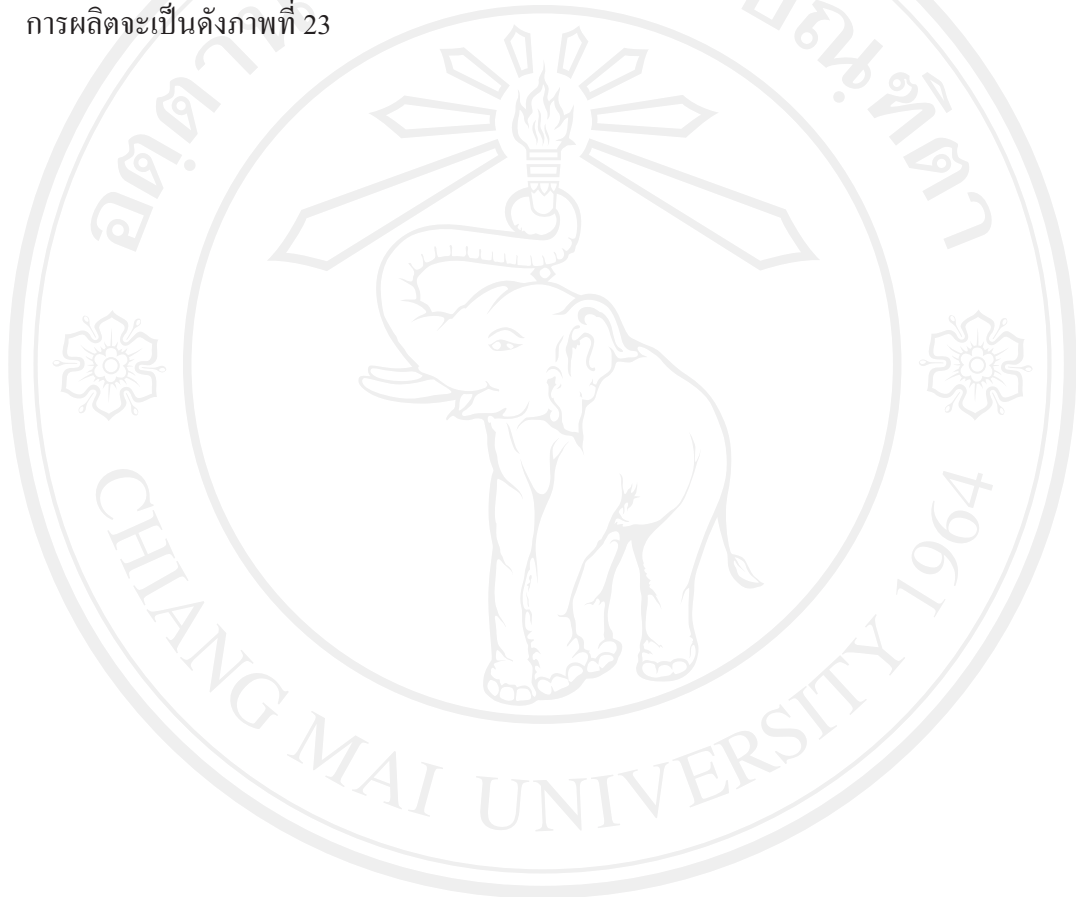

ภาพที่ 22 ชุดโต๊ะเก้าอี้หินอ่อนแบบมีพนักพิง

6 การผลิตผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะม้าหินอ่อน

ขั้นตอนการผลิตชุดโต๊ะม้าหินอ่อนมีดังต่อไปนี้ ซึ่งขั้นตอนการผลิตแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การผลิตโต๊ะม้าหินอ่อน การผลิตเก้าอี้ม้าหินอ่อนแบบมีพนักพิงและแบบไม่มีพนักพิง ดังนี้ (สัมภาษณ์: แสง อินทะจักร)

6.1 การผลิตโต๊ะม้าหินอ่อน ประกอบไปด้วย แท่นโต๊ะ และฐานโต๊ะ ขั้นตอนการผลิตจะเป็นดังภาพที่ 23

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากภาพที่ 23 สามารถอธิบายขั้นตอนการผลิตโตะม้าหินอ่อนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำน้ำมันก๊าดหรือโซล่ามาทาให้ทั่วแบบแม่พิมพ์โตะม้าหินอ่อนเพื่อป้องกัน
 กานยึดตัวของปูนกับแม่พิมพ์

ขั้นตอนที่ 2 ตกแต่งด้วยลวดลายกระเบื้องที่ตัดเตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว ดังภาพที่ 24

ภาพที่ 24 การตกแต่งด้วยกระเบื้อง

ขั้นตอนที่ 3 ขึ้นขอบข้างของโตะม้าหินอ่อนด้วยปูนขาวผสมหินย้อยเบอร์ 1 และน้ำสะอาด
 จำนวนเล็กน้อย เพื่อให้ผิวด้านข้างและด้านหน้าของโตะเป็นสีขาวและประกอบไปด้วยหินที่มี
 ลักษณะคล้ายหินอ่อน ดังภาพที่ 25

ภาพที่ 25 การขึ้นข้างโตะม้าหินอ่อน

ขั้นตอนที่ 4 ผสมกันระหว่างปูนดำและทรายละเอียดแห้ง นำมาเทรองพื้นถัดจากการขึ้น
ขอบข้างด้วยปูนขาว เกลี่ยให้สม่ำเสมอ ดังภาพที่ 26

ขั้นตอนที่ 5 นำเหล็กเส้นจำนวน 3 เส้นมาวางไว้เพื่อให้ยึดติดกับปูน ดังภาพที่ 26

ภาพที่ 26 การเทพูนผสมทรายแห้ง และการวางเหล็กเส้น

ขั้นตอนที่ 6 นำปูนซีเมนต์ดำมาผสมกับทรายละเอียดและน้ำสะอาดในปริมาณที่
เหมาะสม จากนั้นนำมาเททับเหล็กเส้นที่นำมาวางไว้ จากนั้นเกลี่ยให้สม่ำเสมอทั้งไว้รอให้แห้ง
สนิทแล้วจึงนำออกจากแบบพิมพ์ ดังภาพที่ 27 และภาพที่ 28

ภาพที่ 27 การผสมปูนดำทรายละเอียดและน้ำ

ภาพที่ 28 การนำปูนดำ,ทรายละเอียดและน้ำที่ผสมกันมาเทในแม่พิมพ์
ชั้นตอนที่ 7 หล่อในส่วนของขาโต๊ะ โดยจะต้องชุบน้ำมันก๊าดให้ทั่วแบบพิมพ์เพื่อป้องกัน
การยึดติดของปูน จากนั้นผสมส่วนผสมคือ ปูนดำ ทรายละเอียดและน้ำ เทลงไปในแบบพิมพ์ขาโต๊ะที่
เตรียมไว้ รอให้แห้งสนิทแล้วจึงนำออกจากแบบพิมพ์ ดังภาพที่ 29

ภาพที่ 29 การหล่อในส่วนช่วยของขาโต๊ะม้าหินอ่อน

ขั้นตอนที่ 8 นำขาโต๊ะที่แห้งแล้วถอดออกจากแม่พิมพ์หลังจากนั้นผสมปูนขาวกับน้ำเล็กน้อยเพื่อนำมาทาให้ทั่วขาโต๊ะเพื่อให้เกิดความสวยงาม ดังภาพที่ 30

ภาพที่ 30 การนำขาโต๊ะม้าหินอ่อนมาทาด้วยปูนขาว

ขั้นตอนที่ 9 รอให้ปูนขาวแห้งจากนั้นนำขาโต๊ะมาขัดโดยการใช้น้ำช่วยในการขัดเพื่อให้ผิวของขาโต๊ะเรียบเนียน สำหรับแท่นโต๊ะเมื่อแห้งแล้วก็นำมาขัดเช่นเดียวกันเพื่อให้เห็นลวดลายของหินที่สวยงามและเรียบเนียน

ขั้นตอนที่ 10 ได้ผลิตภัณฑ์คือแท่นโต๊ะม้าหินอ่อน และ ขาโต๊ะม้าหินอ่อนนำไปจัดวางให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อรอการจัดส่งให้แก่ลูกค้า ดังภาพที่ 31 และ ภาพที่ 32

ภาพที่ 31 การจัดเรียงขาโต๊ะม้าหินอ่อน

ภาพที่ 32 การจัดเรียงแท่นโต๊ะม้าหินอ่อน

6.2 การผลิตแก๊วม้าหินอ่อนแบบมีพนักพิงและไม่มีพนักพิง

ขั้นตอนวิธีการผลิตจะเหมือนกันแต่จะแตกต่างกันตรงแม่พิมพ์ของฐานแก๊วและขาแก๊ว ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จะประกอบไปด้วย ฐานแก๊ว และ ขาแก๊ว ขั้นตอนในการผลิตแก๊วม้าหินอ่อนแบบไม่มีพนักพิงและมีพนักพิงจะเป็นดังภาพที่ 33

ภาพที่ 33 แผนผังแสดงขั้นตอนการผลิตแก๊วม้าหินอ่อน

จากภาพที่ 33 สามารถอธิบายขั้นตอนการทำเก้าอี้ม้าหินอ่อน ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชุบน้ำมันก๊าดให้ทั่วแบบพิมพ์เพื่อป้องกันการยึดติดตัวของปูนซีเมนต์

ขั้นตอนที่ 2 จากนั้นหล่อในส่วนของขาเก้าอี้โดยจะต้องผสมส่วนผสมคือ ปูนดำ ทรายละเอียดและน้ำ เทลงไปในแบบพิมพ์ขาเก้าอี้ที่เตรียมไว้ทั้งแบบมีพนักพิง และไม่มีพนักพิง ในส่วนของแม่พิมพ์ขาเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิงต้องใส่เหล็กเส้นเพื่อเป็นตัวยึดเมื่อนำไปต่อกับฐานเก้าอี้ รอให้แห้งสนิทแล้วจึงนำออกจากแบบพิมพ์ ดังภาพที่ 34 และ ภาพที่ 35

ภาพที่ 34 การหล่อขาเก้าอี้ม้าหินอ่อนแบบมีพนักพิง

ภาพที่ 35 การหล่อขาเก้าอี้ม้าหินอ่อนแบบมีไม้พนักพิง
 ขั้นตอนที่ 3 นำขาเก้าอี้ที่แห้งแล้วถอดออกจากแม่พิมพ์หลังจากนั้นผสมปูนขาวกับน้ำ
 เล็กน้อยเพื่อนำมาทาสีขาวให้ทั่วขาโต๊ะเพื่อให้เกิดความสวยงาม ดังภาพที่ 36

ภาพที่ 36 การทาสีขาวที่ขาเก้าอี้

ขั้นตอนที่ 4 นำน้ำมันก๊าดมาทาให้ทั่วแบบแม่พิมพ์แก้อี้อี้น้ำมันอ่อนเพื่อป้องกันการยึดตัวของปูนกับแม่พิมพ์ ทั้งแม่พิมพ์ฐานแก้อี้อี้น้ำมันอ่อนที่ไม่มีพนักพิงและไม่มีพนักพิงจากนั้นตกแต่งลวดลายด้วยกระเบื้องที่ตัดเตรียมไว้ให้เรียบร้อยหรือในส่วนของแก้อี้อี้น้ำมันอ่อนที่ไม่มีพนักพิงจะไม่ตกแต่งด้วยกระเบื้องก็ได้ได้ ดังภาพที่ 37

ขั้นตอนที่ 5 ขึ้นขอบข้างของแก้อี้อี้น้ำมันอ่อนด้วยปูนขาวผสมหินย้อยเบอร์ 1 และน้ำสะอาดจำนวนเล็กน้อย เพื่อให้ผิวด้านข้างและด้านหน้าของโต๊ะเป็นสีขาวและประกอบไปด้วยสีของหินที่คล้ายกับหินอ่อน ดังภาพที่ 38

ภาพที่ 37 การวางลวดลายของกระเบื้องและการขึ้นขอบข้างของแก้อี้อี้น้ำมันอ่อน

ภาพที่ 38 การขึ้นขอบข้างของเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง

ขั้นตอนที่ 6 ผสมกันระหว่างปูนดำและทรายละเอียดแห้ง นำมาเทรองพื้นถัดจากการขึ้นขอบข้างด้วยปูนขาว เกลี่ยให้สม่ำเสมอทั้งเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิงและมีพนักพิง ดังภาพที่ 39

ภาพที่ 39 การเทพื้นด้วยปูนดำและทรายละเอียดแห้งกับแม่พิมพ์ฐานเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง

ขั้นตอนที่ 7 นำปูนซีเมนต์ดำมาผสมกับทรายละเอียดและน้ำสะอาดในปริมาณที่เหมาะสม จากนั้นนำมาเททับทรายและปูนแห้ง ดังภาพที่ 40

ภาพที่ 40 การเทปูนดำผสมทรายละเอียดและน้ำกับแม่พิมพ์ฐานเก้าอี้แบบไม่มีน้กฟิง
ชั้นตอนที่ 8 นำเหล็กเส้นจำนวน 3 เส้นมาวางไว้เพื่อให้ยึดติดกับปูน ดังภาพที่ 41 จากนั้น
นำส่วนผสมของปูนดำ ทรายละเอียดและน้ำมาทับเหล็กเส้นที่วางไว้เพื่อให้ยึดติดพร้อมทั้งเกลี่ยให้
เรียบดังภาพที่ 42

ภาพที่ 41 การวางเหล็กเส้น

ภาพที่ 42 การเทปูนผสมทรายละเอียดและน้ำ เกลี่ยให้ทั่ว
ชั้นตอนที่ 9 รอให้ปูนขาวแห้งจากนั้นนำขาเก้าอี้ที่หล่อไว้ก่อนหน้านี้มาเชื่อมต่อกับฐาน
ของเก้าอี้ในขณะที่ฐานเก้าอี้ยังไม่แห้ง โดยใช้เหล็กเส้นเป็นตัวยึด ดังภาพที่ 43 และ ภาพที่ 44

ภาพที่ 43 การเชื่อมต่อฐานเก้าอี้และขาเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง

ภาพที่ 44 การเชื่อมต่อฐานเก้าอี้และขาเก้าอี้แบบมีพนักพิง

ขั้นตอนที่ 10 นำเก้าอี้ม้าหินอ่อนตากแห้งทิ้งไว้ประมาณ 1 คืน จากนั้นนำมาขัดให้เรียบและสวยงามเห็นเป็นรูปหินชัดเจน โดยใช้เครื่องขัดและมีน้ำในการขัด ดังภาพที่ 45

ก่อนขัด

หลังขัด

ภาพที่ 45 เก้าอี้ม้าหินอ่อนก่อนขัดและหลังขัด

ขั้นตอนที่ 11 นำเก้าอี้ม้าหินอ่อนที่เสร็จสมบูรณ์วางไว้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเพื่อรอการจำหน่าย ดังภาพที่ 46

ภาพที่ 46 การเรียงเก้าอี้ม้าหินอ่อน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผู้ศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะม้าหินอ่อน อำเภอเมืองลำพูน มีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ศิริทิพย์ บุญเลิศ (2546) ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุนธุรกิจผลิตบล็อกรประสานในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการลงทุนธุรกิจผลิตบล็อกรประสานในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ได้แก่การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจผลิตบล็อกรประสานในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 ราย เป็นโรงงานที่มีกำลังการผลิต 800 ก้อนต่อวัน จากการศึกษาพบว่า ต้นทุนการผลิตเฉลี่ยก้อนละ 5.32 บาท ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนวัตถุดิบทางตรงและค่าแรงงานทางตรง ส่วนอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายของแต่ละโรงงานอยู่ระหว่าง 7.83 ถึง 20.76 โรงงานในขนาดเล็กมีการลงทุนในสินทรัพย์ต่ำจะมีอัตรากำไรสุทธิต่อยอดขายสูงกว่าโรงงานขนาดใหญ่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อซื้อสินทรัพย์ถาวรโดยใช้เงินลงทุน 1,955,000 บาท ต้นทุนการผลิต ได้แก่วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง ค่าใช้จ่ายในการผลิต โดยมีสัดส่วนร้อยละ 84.11 และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ได้แก่ เงินเดือนพนักงาน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าส่งเสริมการตลาด ค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน โดยมีสัดส่วนร้อยละ 15.89 ต้นทุนและผลตอบแทนของธุรกิจผลิตบล็อกรประสานในจังหวัดเชียงใหม่ มีอายุของโครงการ 5 ปี มีข้อสมมุติฐานของโครงการอัตราผลตอบแทนที่ต้องการร้อยละ 12 พบว่า โครงการลงทุนธุรกิจผลิตบล็อกรประสานในจังหวัดเชียงใหม่ ใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น 2,300,000 บาท จากแหล่งเงินกูระยะยาวจะจำนวน 760,000 บาท เพื่อสร้างอาคารโรงงาน อาคารสำนักงาน ซื้อเครื่องจักร และจากส่วนของเจ้าของมูลค่า 1,540,000 บาท เพื่อซื้อรถครน รถบรรทุก แชนด์ลิฟท์ อุปกรณ์สำนักงาน สินทรัพย์หมุนเวียน และค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงาน สรุปได้ว่า ระยะเวลาคืนทุนของโครงการเท่ากับ 3 ปี 5 เดือน 1 วัน มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเท่ากับ 439,317 บาท อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนของโครงการเท่ากับ ร้อยละ 18.38 ผลตอบแทนจากการลงทุนสูงกว่าอัตราผลตอบแทนที่ต้องการ

นันทิดา อาษากุล (2550) ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนทำอัฐมอญ : กรณีศึกษาตำบลพระบาท อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุนทำอัฐมอญ โดยแบ่งกลุ่มของการทำอัฐมอญเป็น 3 ขนาดดังนี้ ขนาดที่ 1 กำลัง การผลิตจำนวน 16,000 – 17,000 ก้อนต่อเดือน ขนาดที่ 2 กำลังการผลิตจำนวน 14,000 – 15,000 ก้อนต่อเดือน ขนาดที่ 3 กำลังการผลิต 12,000 – 13,000 ก้อนต่อเดือนผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนและผลตอบแทนของการลงทุนทำอัฐมอญของแต่ละขนาด ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการลงทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งสิ้น 650,838.64 บาท 619,252.94 บาท และ

571,248.81 บาท ตามลำดับ ผลตอบแทนจากการลงทุนทำอัฐมอญเท่ากับ 862,569.66 บาท 781,048.36 บาท และ 672,361.98 บาท ตามลำดับ ระยะเวลาคืนทุน 1 ปี 7 เดือน 25 วัน 1 ปี 10 เดือน 16 วัน และ 2 ปี 4 เดือน 12 วัน ตามลำดับ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ที่อัตราคิดลด ร้อยละ 7.5 เท่ากับ 151,076.88 บาท 111,777.19 บาท และ 63,560.79 บาท ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์ อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (IRR) เท่ากับร้อยละ 51.96 ร้อยละ 43.14 และร้อยละ 29.80 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร คือ ร้อยละ 7.5 ซึ่งเป็นอัตรา ณ เดือน พฤษภาคม ปี พ.ศ. 2550

จากการศึกษาสามารถสรุปการทบทวนวรรณกรรม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการสรุปการทบทวนวรรณกรรม

ชื่อผู้วิจัย	ศิริทิพย์ บุญเลิศ (2546)	นันทิดา อาษากุล (2550)	พรปริญญา ปัญญาโกษา (2554)
พื้นที่การศึกษา	ต้นทุนและผลตอบแทน การลงทุนธุรกิจผลิต บล็อกรีสานใน จังหวัดเชียงใหม่	ต้นทุนและผลตอบแทน ในการลงทุนทำอัฐมอญ : กรณีศึกษาตำบลพระ บาท อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง	ต้นทุนและผลตอบแทน จากผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะม้า หินอ่อน อำเภอเมือง ลำพูน
อัตรากำไรต่อต้นทุน	-	-	√
อัตรากำไรต่อค่าขาย	-	-	√
อัตราผลตอบแทนจาก การลงทุน	-	-	√
มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	√	√	√
อัตราผลตอบแทนที่ แท้จริง (IRR)	√	√	√
ระยะเวลาคืนทุน(PB)	√	√	√

ที่มา : จากการสรุป (2554)

ในการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะม้าหินอ่อน อำเภอเมืองลำพูน ได้นำแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน ความหมายของต้นทุน การจำแนกต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ วิธีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิต แนวคิดผลตอบแทน ขั้นตอนการประมาณรายจ่ายฝ่ายทุน ขั้นตอนการประมาณกระแสเงินสด การประเมินโครงการลงทุนโดยพิจารณาค่าของเงินตามเวลาและการประเมินโครงการลงทุนโดยไม่พิจารณาค่าของเงินตามเวลา ในส่วนของวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้แก่ ศิริทิพย์ บุญเลิศ (2546) และ นันทิดา อาษากุล (2550)

จากแนวคิดต้นทุน ผู้ศึกษาได้แบ่งองค์ประกอบของต้นทุนมีดังต่อไปนี้ คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่น ๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้แก่ สุวรรณ เล่าหะวิสุทธ์ (2548) ศศิวิมล มีอำพล (2550) และ ดวงฉวี โกมารทัต (2551) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของต้นทุนประกอบไปด้วย วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิตอื่น ๆ เช่นกัน

จากแนวคิดผลตอบแทน ผู้ศึกษาได้นำเครื่องมือทางการเงินมาใช้ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในโครงการ คือ 1. อัตรากำไรต่อต้นทุน ซึ่งมีนักวิชาการเห็นเป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทน ได้แก่ เบญจวรรณ รัชย์สุธี (2545) ธานี หิรัญรัมย์และคณะ (2548) และเบญจมาศ อภิสัทธ์ภิญโญและคณะ (2550) 2. อัตรากำไรต่อค่าขาย ซึ่งมีนักวิชาการเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทน ได้แก่ เบญจวรรณ รัชย์สุธี (2545) ธานี หิรัญรัมย์และคณะ (2548) และเบญจมาศ อภิสัทธ์ภิญโญและคณะ (2550) 3. อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งมีนักวิชาการเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทนได้แก่ เบญจวรรณ รัชย์สุธี (2545) 4. ระยะเวลาคืนทุน (PB) 5. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) และ 6. อัตราผลตอบแทนที่แท้จริง (IRR) ซึ่งมีนักวิชาการเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของผลตอบแทนได้แก่ กชพร ศิริโสภากิจ (2552)